

Gian

Yaro
2017

Slovo úvodem

Milí čtenáři,

to nám to druhé pololetí rychle uteklo! Ještě před chvílí jsme doháněli známky na pololetní vysvědčení a teď už nás čeká konec školního roku a konečně všemi očekávané prázdniny. Kalendáře a diáře se nám plní akcemi už teď a my nevíme, jak máme všechno stíhat. Co se událo na gymplu doposud? Měli jsme tu studenty téměř z celého světa v rámci programu EDISON, druháci výlet do Prahy a zdravotnický kurz, třetíáci vodák a čtvrtíáci maturity. Nám nezbyvá, než vám popřát báječné prázdniny, během kterých si odpočínáte a naberete síly do dalšího školního roku.

Přeji příjemné čtení.

Jménem celé redakce,
Štěpi

Obsah

Filmová rubrika	3
Knižní rubrika	4
Zajímavá místa v okolí Tišnova	4
Zajímavá zvířata	5
Biologická exkurze.....	6
Der Ausflug nach Wien.....	6
Na slovíčko s	9
Rozhovor s Monikou Täuberovou, Dívkou roku	10
Tak jsme (do)lajkovali	11
Zpravodaj z Anglie.....	13
Kam s TiGy?	14
Tvůrčí koutek	14
Rudolfovy rady.....	16
Myšlenky studenta v dějepise.....	17
Myšlenky studenta při přechodu	18
Novodobá přísloví	19
Perličky.....	19

Filmová rubrika

Blade runner

U nás prakticky naznámá, za velkou louží uznávaná klasika nejen žanru science fiction. Blade runner se letos opět stává horkým tématem ve světě cinefilů. A to ze dvou dobrých důvodů. Lokálně proto, že jeho režisérský střih z roku 2007 se konečně dostal do českých internetových obchodů. Globálně kvůli připravovanému pokračování režiséra Denise Villeneuveho, které má v říjnu přijít do kin. Pojdme si v dnešním TiGy tento kultovní snímek přiblížit.

Los Angeles 2019. Přelidněná Země se topí ve smogu a její obyvatelé se stěhují na nově kolonizované planety. Většina zvířat vyhynula a ta, která přežila, patří k nejcennějšímu zboží ve vesmíru. Společnost Tyrell corporation, která vyrábí syntetické živočichy, se původně zaměřovala jen na potravu a domácí mazlíčky, nyní dokáže masově tvořit i lidské otroky, replikanty. Ti jsou ale vzpurní a nebezpeční. Množí se případy, že replikant zabije svého pána a uteče na svobodu.

Zápletka filmu se točí kolem detektiva Ricka Deckarda (Harrison Ford), který má za úkol najít a zlikvidovat čtyři mimořádně nebezpečné roboty zabijáky. Deckard je osamělý, nedůvěřivý třicátník, který trpí záhadnými sny o jednorožci, které si nedokáže spojit s ničím, co kdy prožil. O správnosti zabíjení replikantů pochybuje, protože se až příliš podobají lidem. Přesto se vydá splnit úkol, jenž mu jeho nadřízení vytyčili. Jeho pátrání ho zavede tam, kam vodí žánr sci-fi své postavy nejraději – daleko za hranice běžné každodenní zkušenosti.

Osmdesátá léta byla dobou, kdy trikové filmy prožívaly svůj velký boom. Steven Spielberg natočil E.T. Mimozemšťana, George Lucas dokončil první trilogii Hvězdných válek a James Cameron dal život legendě Terminátora. V tomto období okamžitých klasik náročný a „nepopcornový“ Blade runner zanikl. Sám čas ale složil mistrovskému dílu Ridleyho Scotta velkou poklonu. Zatímco mnohé minutové kulty přestávaly být atraktivní, jak stárly jejich triky, Blade runner získával obdivovatele. Jeho promyšlený vizuál zůstával svěží a ohromující. Ani detektivní příběh ve stylu tzv. „Drsné školy“ neztratil na své působivosti a dovoluje i dnešnímu divákovi prožít Deckardovu osobní deziluzi a ztrátu víry.

Blade runnera doporučuji zhlédnout z dvoudiskového vydání z edice Největší filmové klenoty (pokud se vám nenaskytne možnost vidět ho přímo v kině:)).

Originální znění je (přirozeně) lepší než český dabing, ve kterém jsou některé věty špatně přeloženy a ztrácejí svůj původní smysl.

M. K.

Knižní rubrika

Destrukční deník (Keri Smith, 2015)

Destrukční deník nepatří mezi klasické knihy, u kterých si odpočinete a pobavíte se. Má rozvíjet vaši kreativitu, tvořivost, ale může vám pomoci třeba i se vztekem a agresí, které si nesete ze školy.

O co tu tedy vlastně jde? Celá kniha je plná úkolů a rad, díky kterým ji celou úplně zničíte. Já jako pečlivý ochránce svých knih s obaly bez jediného škrábnutí jsem si to dlouho nedokázala představit, ale věřte mi, může to být vážně sranda. Upřímně, v jaké jiné knize můžete stránku polít kávou, zapálit ji, roztrhat nebo ji jen celou počmárat? Protože to jsou přesně typy úkolů, na které můžete v destrukčním deníku narazit. Jediná věc, na kterou bych vás chtěla upozornit, než se do destrukce pustíte, je, že je dobré začít od těch úloh s menšími drtivými následky a postupovat k těm radikálnějším, protože co chcete dál dělat s knížkou, která je celá promočená?

A na závěr heslo destrukčního deníku: Tvořit znamená ničit.

PONIČTE VAZBU.

VEZMĚTE
SI DENÍK
S SEBOU
DO SPRCHY.

Jitka

Zajímavá místa v okolí Tišnova

Dnes bych vám chtěla přiblížit starou rozhlednu na Klucanině v Tišnově, která stávala na místě té nové. Postavena byla v roce 1934 Klubem českých turistů z Tišnova za podpory města Tišnova. Skládala se z kamenného základu a dřevěné věže a se svojí výškou 30 m se stala velmi navštěvovaným místem. Podle pamětníků se zde o nedělích prodával chléb s máslem, tvarůžky a limonády. Také její otevření se stalo velmi významnou společenskou událostí. Účastnil se jí totiž herec Vlasta Burian se svojí manželkou, Gustav Frištenský, mistr v řecko-římském zápase a mnoho dalších. S blížící se druhou světovou válkou začal zájem o rozhlednu opadat a začala chátrat. Po válce se stal vstup na věž velmi nebezpečný, a tak se na počátku 50. let nechala její dřevěná část rozebrat a zůstaly zde pouze základy. Avšak v roce 2001 vznikl spolek zvaný Rozhled na Tišnov, který se rozhodl rozhlednu obnovit. Díky všem možným veřejným sbírkám, např. prodeji cihel, se spolku podařilo vybrat dost peněz a tak byla v roce 2003 Tišnovská rozhledna znovuotevřena.

H.

Zajímavá zvířata

Svítící červi

Pokud někdy pojedete na Nový Zéland a nebojíte se červů, musíte určitě navštívit jeskyni Waitomo. Tato jeskyně je totiž známá tím, že zde nemusejí platit za elektřinu, protože zde mají červíky vydávající světélka. V noci to v jeskyni vypadá, jako kdyby svítily hvězdy.

Červíci jsou přesněji larvy dvoukřídlého hmyzu *Arachnocampa luminosa*. Člověk by si myslel, že je to příbuzný světlušek. Vědci si to taky mysleli, ale roku 1886 zjistili, že se jedná o příbuzného komárů. Světlo nevydává jen larva, ale i dospělý jedinec.

Životní cyklus tohoto dvoukřídlého hmyzu začíná vajíčkem, ze kterého se nadále líhne larva. Larva se následně zakuklí a poté se stane dospělým jedincem. Když se larva vylíhne z vejce je 3–5 mm dlouhá, ale postupem času může v larválním stádiu vyrůst až do velikosti okolo 3 cm. Tělo larvy je měkké, až na hlavu, která je pevná. Když se larva zakuklí, tak visí dolů ze stropu jeskyně na vlastně vyrobeném hedvábném vlákně. Období trvá 1–2 týdny. Jediný účel dospělého jedince je pouze rozmnožování, nepřijímá potravu a žije jen několik dní. Partnera si samice a samci hledají za pomoci luminiscence. Jde o samovolné záření obvykle u pevných nebo kapalných látek, které vzniká jako přebytek záření tělesa nad úroveň jeho tepelného záření v dané spektrální oblasti při dané teplotě, přitom toto záření má určitou dobu dozívání, tedy trvá i po skončení budícího účinku.) Jsou to špatní letci, proto stále zůstávají v jeskyni. Samice naklade vajíčka, ze kterých se zhruba o 20 dnů později vylíhnou larvy. Pak se celý cyklus opakuje.

Ted' se konečně dostaneme k larvě. :) Má na stropě jeskyně vytvořené hnízdo z hedvábí. Celkově se hnízdo skládá ze 70 hedvábných vláken dlouhých 30–40 cm. Světlo vydávané larvou má přilákat kořist. Mezi kořisti larvy patří jepice, motýli, mouchy, někdy i dokonce malí plži či mnohonožky. Kořist se chytí do hedvábného vlákna. Chycenou kořist pak larva sní. V některých případech, například když jsou

velké populace, může mezi larvami nastat i kanibalismus. Vydávání světla je výsledkem chemické reakce luciferinu a enzymu luciferáza. V jeskyni má *Arachnocampa luminosa* málo predátorů, až na sekáče. Další nebezpečí pro ně představují i parazitické plísňe. Ale největším nebezpečím jsou lidé, kteří ničí jejich přirozené prostředí.

Jeskyni svítících červů ročně navštíví 400 tis. návštěvníků. Zlákali by i Vás?

Čmelák

Biologická exkurze

V rámci biologického semináře pro třetí ročník se na gymnáziu konalo několik přednášek z různých odvětví biologie. Zájemci se mohli zúčastnit exkurze do botanické zahrady nebo navštívit některé vysoké školy s přírodovědným zaměřením.

Při první exkurzi jsme zamířili do Botanické zahrady Přírodovědné fakulty Masarykovy univerzity. Při druhé do kampusu Přírodovědné fakulty MU, kde nám představili obory, které je zde možné studovat. Součástí exkurze byla i prohlídka VŠ a seznámení se se studentským životem. Zatím poslední exkurze nás zavedla na Veterinární a farmaceutickou univerzitu. I zde nás nejprve seznámili s obory, které zde můžeme studovat. Teprve poté začala samotná prohlídka areálu VŠ. K vidění toho bylo opravdu hodně. Začali jsme hezky „optimisticky“ na pitevně. Naštěstí, pro slabší povahy, se nekonalo žádné obcházení jednotlivých stolů s rozpitvanými zvířaty. Následně jsme se vydali do anatomického muzea. Než jsme se vydali obhlédnout všechny exponáty, byli jsme poučeni, že VFU zvířatům neublíží, ale pomáhá. Také nám bylo řečeno, že běžně nepoužívá ani jedovaté roztoky k uchovávání exponátů.

Když se všichni dostatečně „nabažili“ koster, orgánů a jiných exponátů, přesunuli jsme se k živým tvorům. Protože univerzita byla založena v meziválečném období – kvůli koním – nebylo žádné překvapení, že právě koně jsme potkávali velmi často. Kromě nich jsou zde ustájeny krávy, ovce, kozy a dokonce i osli. Asi největší zážitek pro nás byl, když jsme mohli přihlížet připouštění oslů. Celá exkurze nakonec skončila o hodinu později, než původně měla. My jsme ale byli rádi, že jsme toho tolik mohli vidět.

Touto cestou chceme poděkovat všem přednášejícím na navštívených univerzitách i všem profesorům z našeho gymnázia. náš dík patří také studentům, kteří se na přípravě i realizaci exkurzí podíleli. Myslíme, že tyto exkurze byly určitě přínosné hlavně pro studenty, kteří by se těmto oborům chtěli dále věnovat.

Der Ausflug nach Wien

Am 26. April organisierte unsere Schule einen Ausflug nach Wien. Viele Schüler wollten fahren, deshalb fuhren wir mit zwei schönen Bussen. Unsere Begleiterin stellte zuerst die Naturschönheiten Tschechiens während unserer Reise nach Österreich vor.

Als wir nach Wien kamen, gingen wir zum Hundertwasserhaus. Das Haus ist sehr speziell, weil die Wände bunt sind und die Fenster verschiedene Formen haben. Dann fuhren wir ins Zentrum Wiens und besuchten das Schloss Belvedere. Wir gingen durch prachtvolle Gärten und machten zusammen ein Foto. Im Zentrum besuchten wir andere schöne Sehenswürdigkeiten, z.B.: die Karlskirche, das Denkmal mit dem Brunnen oder die Hofburg. Es ist eine riesige Burg mit vielen Gebäuden und es ist jetzt der Sitz des Präsidenten. Unser Ziel war der Stephansplatz, wo wir den Stephansdom sahen. Am Stephansplatz hatten wir Zeit, die Geschäfte zu besuchen und

Souvenirs zu kaufen. Dann gingen wir durch das Zentrum Wiens spazieren und wir freuten uns auf das Haus des Meeres. Es war für mich das größte Erlebnis. Wir sahen viele Tiere von der ganzen Welt, z.B. Affen oder Haien.

Ich denke, dass unser Ausflug wunderschön war und ich hoffe, dass ich in Zukunft Wien mehrmals besuche.

Jan Sova, Sp

Výjezd z Tišnova v 7:01. Dva autobusy vyráží za dobrodružstvím! O zábavu se cestou staral Martin Kavalec, který se ihned jmenoval do role DJ a celou cestu pouštěl ty nejmodernější pecky. Po tematické půlhodině německy zpívajícího Karla Gotta se náš vůz definitivně proměnil na diskotéku, teda s tím rozdílem, že my jen poslouchali, případně zpívali, protože tancovat se díky nedostatku místa nedalo. V Mikulově jsme zastavili na benzínce, kde jsme provedli nájezd na tamější prodejnu a následně i záchody. Fronta holek se táhla přes celý podnik. Některá děvčata po čase potlačila svou hrdost a hledala útočiště na pánských záchodcích. (Pohled toho pána, co šel na záchod a uviděl tam holky, byl k nezaplacení. ☺)

Naše první zastávka byla u Hundertwasserhausu, kde na střeše rostly stromy a každé okno bylo jiného tvaru, barvy či velikosti. Nemám moc v lásce modernu, ale tento dům mi učaroval svou hravostí. Vypadal přesně jako domky z dětských knížek, které jsem jako malá četla u babičky. Zde jsme dostali první rozchod, neboť naproti Hundertwasserhausu byla pasáž plná obchůdků se suvenýry. Chudáci prodavači z naší náplavy ale moc peněz neměli. Jak jsem vypožadovala, zajímaly většinu hlavně obří donuty s malými marshmallows a dalším neobvyklým zdobením. Asi za čtvrt hodiny jsme již nastupovali do autobusů a rozjeli se za dalším cílem naší jednodenní exkurze, a tím byl Belvedere; palácový komplex postavený v barokním stylu. Velice lituji, že jsme nešli dovnitř. Takto jsme si mohli prohlédnout budovy jen zvenčí spolu s krásnými zahradami, kde nechyběly zelené stěny, modelované stromky a fontánky. Zde jsme udělali pár skupinových fotek a pokračovali dál v cestě.

Obědová pauza v 13:30 v centru Vídně byla pro některé příjemným zpestřením. Všichni – patrně přesycení památkami – se rozprchli do cukrárny, McDonalda nebo blízké Billy, aby tak nabrali energii na další putování městem. Po zhlédnutí vykopávek z dob římského impéria a dalších památek jsme dorazili do domu moří (Haus der Meeres). Budova původně sloužila ve 2. světové válce jako protiletadlová věž, nyní se v ní nachází deset pater plných akvárií a terárií. Nejvíce přitažlivé (hlavně pro holky) bylo akvárium, kde plavaly malinké rybičky, které, když jste k nim ponořili ruku, vám okusovaly ztvrdlou kůži. Musím říct, že to příjemně lechtalo. ☺ Na střeše byla zřízena kavárna, v níž jste se kromě výborných zákusků mohli pokochat i dechberoucím výhledem na celou Vídeň.

Návštěvou Domu moří bohužel naše celodenní akce skončila a my museli nasednout zpět do autobusů a vydat se vstříc České republice.

Pandora

Na slovíčko s ...

... kouzelníkem Jakubem Píše

*Jakub Píše (*1994) studuje Přírodovědeckou fakultu a ve volném čase se věnuje kouzlení s kartami. Své triky předvádí na různých organizovaných akcích, ale i třeba v kavárnách. Kdy se k tomu dostal a kolik triků umí, nám prozradil v rozhovoru.*

Jak ses dostal ke kouzlení s kartami?

Hodně jsem na základce hrál jednu karetní sběratelskou hru, která se jmenuje Magic the gathering. Dále jsem hodně četl fantasy knížky. Takže jsem měl oblibu jak v kartách, tak v takovém tom kouzelnu... Spolužák mi potom jednou říkal, že viděl kouzelníka s kartami, který kouzlil dva roky a prý byl vážně dobrý, tak si říkám, že dva roky nejsou zas tak dlouhá doba a že bych to zkusil taky. Pak stačilo, abych si místo Magiců objednal kouzelnické karty, a už to jelo.

Pamatuješ si, kdy poprvé tě napadlo, že bys to chtěl zkusit/umět?

Poprvé jsem triky začal zkoušet ještě dlouho před tím, než mi spolužák řekl o tom kouzelníkovi s kartami. Bylo to po jednom vystoupení, na kterém jsme na prvním stupni byli se školou. Tenkrát si mě kouzelník, jenž vystupoval, vybral jako dobrovolníka, kterého naučí jednoduchý trik. Když jsem se ho naučil, tak jsem ho hned musel vyzkoušet doma a pak jsem zkoušel další a další, ale měl jsem na to ještě neohrabané ručičky.

Jak dlouho trvalo, než ses naučil první trik?

Některé triky jsou vážně hodně jednoduché a člověk se je naučí za pár minut, ale většinou nejsou tak moc zajímavé. Ty lepší triky se učí řádově pár měsíců, než člověk vychytá různé detaily.

Máš přehled, kolik triků umíš teď?

Řádově stovky. Hodně triků má podobný princip a stačí nějaká drobnost změnit a už je to jiný trik.

Umíš už všechny, nebo se vždy objeví nějaké nové, které neznáš?

Triky vlastně pořád přibývají, takže rozhodně ne. A pořád jsou triky, které buď v lepším případě zatím nezvládnou udělat, nebo v horším ty, u kterých vůbec netuším.

Kde bereš inspiraci?

Inspiraci беру z knížek, internetu, od lidí... Víceméně všude, kde se dá.

Jsou potřeba nějaké speciální karty, nebo jde kouzlit i s obyčejnými hracími?

S kouzelnickými balíčky nekouzím. Nebaví mě, že ty karty kouzlí samy. Navíc ve většině případů si je lidé nemohou prohlédnout. Ale je lepší používat kvalitní karty, které jsou pružné a dobře po sobě kloužou. Rád to přirovnávám třeba k houslím. Když na ně někdo umí, tak umí hrát jak na špatné, tak na dobré, ale na těch dobrých to jde prostě líp a i efekt je lepší.

S kartami i vystupuješ?

Vystupuji na firemních a vánočních večírcích, na svatbách, na narozeninách, dnech dětí, všude možně. Prakticky na jakékoli akci. Jinak ještě vystupuji v některých brněnských kavárnách a čajovnách.

Co děláš ve svém volném čase, když nemáš po ruce karty?

Volného času moc nemám. Věnuji se studiu a rodině.

Máš nějaké cíle, kterých bys chtěl dosáhnout, kam by ses chtěl s kartami dostat?

V podstatě ani ne. Zajímá mě, jak jsem na tom v porovnání s ostatními kouzelníky, ale není to nic podstatného. Stačí mi, když to mě a moji rodinu uživí.

Štěpi

Rozhovor s Monikou Täuberovou, Dívkou roku

Monča Täuberová z kvarty se letos přihlásila do soutěže Dívka roku. Z prvních kol se probíjela až do finále, které nakonec celé vyhrála a stala se Dívkou roku. Jak soutěž probíhala a jaké jsou její sny a cíle, nám prozradila v následujícím rozhovoru.

Mohla bys prosím říct pár slov o soutěži, které ses zúčastnila, pro ty, kteří o ní nic nevědí?

Dívka roku je celostátní soutěž pro dívky od 13 do 15 let. Soutěž má několik kol a postupně se s každým kolem zužuje počet dívek. Nakonec se vybere desítka dívek do finále. Finále bylo na téma pravěk a konalo se v pražském divadle Komedie. V porotě zasedlo spoustu známých českých tváří např. herečky Eva Decastelo a Jana Plodková, zpěváci Vojtěch Drahokoupil, Miro Šmajda a Elis Mrázová, Česká Miss Earth Kristýna Kubíčková a další. V samotném finále se soutěží v mnoha disciplínách např. v rozhovoru v češtině i angličtině, pohybové disciplíně, módní přehlídce a také ve volné disciplíně, kde mají dívky možnost ukázat své nadání a nadšení pro určitou aktivitu. Hlavním cílem je vybrat během soutěže co největší částku, která poté putuje konkrétní rodině s onkologicky nemocným dítětem z nadačního fondu Krtek, který podporuje právě takto nemocné děti. Řekla bych, že to je právě to, o čem celá tato soutěž je a co ji dělá výjimečnou.

Jak ses o ní dozvěděla? Přihlásila ses sama, anebo to bylo dílo někoho z rodiny?

O soutěži jsem se dozvěděla celkem náhodou. Na internetu jsem zjistila, že se budou konat castingy do této soutěže, a tak jsem o své potenciální účasti začala přemýšlet. Konečným impulsem byla podpora ze strany mých kamarádek, a tak jsem se nakonec rozhodla se přihlásit.

Jaké byly tvé pocity před soutěží samotnou? Myslela sis, že bys mohla vyhrát, anebo to bylo spíše „Zkusím to, třeba to vyjde“?

Tak úplně na začátku, před prvním kolem, jsem jen doufala, že se mi povede dostat se dál, ale moc jsem v to nevěřila. Opravdu to bylo o tom, že si to jen tak vyzkouším. O to větší

překvapení bylo, když se mi povedlo dostat se až do celostátního finále. Ve finále byly všechny dívky velmi vyrovnané. Všem dívkám jsem to moc přála, nepřemýšlela jsem vůbec o sobě ani o mé šance se umístit, zkrátka jsem se jen snažila si finále užít.

Jaká byla atmosféra soutěže? Spřátelila ses s některými ostatními dívkami?

Atmosféra byla úžasná. Všechny dívky byly skvělé. Hned jsme se všechny staly dobrými kamarádkami a moc si spolu finále užily. Milé byly nejen dívky, ale i ostatní lidé kolem soutěže. Musím říct, že tolik fajn lidí na jednom místě jsem ještě nikdy předtím nepotkala.

Stala se během natáčení nějaká úsměvná situace? Někaká historka, kterou si budeš ještě dlouho pamatovat?

Zažily jsme toho opravdu spoustu. Spoustu vtipných zážitků, že se jeden nedá vybrat. Dokonce jsme se kolikrát všechny smály a ani jsme nevěděly čemu. Byla to zkrátka skvělá parta holek a skvělé období, na které mi zůstane spousta nádherných vzpomínek.

Co bys ráda dělala v budoucnu? Plánuješ zářnou kariéru modelky či přihlásit se do Miss?

Určitě to není tak, že bych plánovala velikou kariéru modelky. Ani jsem zatím nepřemýšlela o účasti v další soutěži, nebo dokonce v České miss. Ale kdo ví. Nicméně pořád zůstává mým snem vystudovat medicínu a stát se poté pediatričkou.

Poslední otázka je trochu ze zvědavosti. Máš doma korunku?

Ano, korunku doma mám. Mohu si ji nechat nechat a myslím, že mi tak zůstane moc hezká památka na opravdu nezapomenutelný zážitek.

Terka

Tak jsme (do)lajkovali

Byl u nás na návštěvě Dominik Feri. Dominik Feri, moji milí, dvacetiletý student Právnické fakulty Univerzity Karlovy a rodák z Teplic, který se pyšní tituly nejmladšího radního v České republice a „maskota“ politické partaje TOP 09. Přijel k nám už o den dřív, abychom někam společně vyrazili a stačili se poznat.

Čekali jsme už deset minut před hotelem Ricc nad Zelným trhem, v ruce láhev domácí ořechovky na uvítanou a v hlavě nejasnou představu, jak že to dneska dopadne. Původně jsme totiž měli zcela jiné plány, které nám Dominik stihl dva dny před příjezdem radikálně pozměnit. Na Messengeru mi vyskočila zpráva. Prý si natáhne kalhoty a jde. Za chvíli se za sklem hlavního vchodu do hotelu vynořila záplava kudrlin, která se s námi přivítala tradičním pozdravem obyvatel losangeleského ghett. Nalili jsme ořechovku, Dominik přidal první z řady fotek na Instagram story a vyrazili jsme do Alfy č. 2, kde na nás čekaly dvě pohledné bloggerky a podle Dominika slibné společnice. Jeho záměry mi byly známé z naší korespondence, vám by měly být jasné z kontextu. Bohužel ten večer pro Dominika neskončil valným úspěchem v tomto slova smyslu, a tak bylo poté vskutku náročné dostat z jeho obličeje ten otráveně kyselý výraz. Všichni jsme se představili a usadili se. Svůj nedostatek prostoru Dominik komentoval slovy: Já, největší člověk na světě, a my jdeme do té nejmenší kavárny na světě,“ načež se můj kolega David jen pousmál a tiše prohodil, že to, co se chystal Dominik sníst další týden, měl on už dávno v sobě. Téma kavárenské konverzace byla nejrůznější od poslední sklizně na barbadoských bavlníkových plantážích po psychotropní látky a na chvíli se k nám připojil i jistý pán v klobouku, který opile dovrávorál k našemu stolu a vzal si Dominika stranou. Po

Dominikově nepříliš brzkém návratu, který trval zhruba tak dlouho jako interval mezi dvěma objednanými püllitry, jsme se dozvěděli, že onen pán se domníval, že Dominik je údajně teplický vlastník nemovitostí muslimského vyznání, který pronajímá (či prodává) byty pouze těm, kteří s ním sdílejí víru v Alláha, a úspěšně tak napomáhá expanzi islámu v Česku. Dominik se jej pokusil vyvést z omylu a nejspíš úspěšně. Alespoň tomu tak pánovo přitakání ve formě mrzutého mručení při odchodu napovídalo.

Z Alfy jsme pokračovali do Mekáče (ano, i politici jí hnusy) a z Mekáče do kavárny Trojky, kde jsme zastihli vystoupení cimbálové kapely. Jak jsme brzy zjistili, Dominik holduje folklóru, zejména moravskému a slovenskému. Popěli jsme, popili a po Dominikově již zmíněném neúspěchu s bloggerkou č. 2 skončili v baru jménem 4 pokoje, kde jsme se s ním poté, co se odebral k jinému, atraktivnějšímu stolu (dvě cizí slečny), rozloučili. Slečny byly evidentně zdatnější v čechrání politikova ega.

Druhý den proběhl poněkud hekticky, protože jsme s kolegy dorazili do školy později než Dominik, který s sebou vzal i pana náměstka, Jana Vítulu, který se nedočkavě třásl na poznání mne, jakožto potenciálního člena TOPky. Naštěstí jsem se z této nabídky vykroutil. Nicméně si na nás museli chvíli počkat. Další komplikace spočívala v tom, že nás tlačil čas, neb Dominik musel už ve čtyři hodiny odpoledne sedět ve vlaku do Plzně a přednáška měla začínat ve 13:45, jak bylo domluveno asi tři měsíce dopředu přes e-mail, což Dominik prý nestíhal a chtěl začít už ve 13:15. Nakonec jsme studenty neošidili o oběd, a tak jsme ve 13:30 začali vynášet lavice z učebny Dějepisu, jelikož účast byla nad naše očekávání hojná. Dominik dohlížel na morálku práce z pohodlí křesel před ředitelnou. Přednáška mohla začít

Musíme Dominikovi nechat, že rétorické schopnosti, duchapřítomnost a pohotovost patří k jeho přednostem. S vtipem a zápalem besedoval o politice regionální i celostátní, občanské angažovanosti v politice, sociálních sítích a jejich efektivitě ve schopných rukou, a dokonce se v prezentaci mihla i Jiřina Bohdalová, dle jejíž tendence pohybovat se pozoruhodně často poblíž hlavy státu (Novotný, Havel, Klaus, Zeman) by podle Dominika bylo možné predikovat tu příští. Doufejme, že Jiřina není důvěryhodná rosníčka, vzhledem k jejímu poslednímu doprovodu, Tomiu Okamurovi. Dalšími detaily vás nehodlám nudit. Zkrátka, přednáška byla vydatná a smysluplná a až na občasné nádechy propagace TOP 09 by snad nebylo co vytknout. Naneštěstí nezbyl čas na dotazy, a tak jsme se v poklidu rozloučili a já pak napsal tento pseudočlánek v tak trochu gonzo stylu.

Měl jsem tedy možnost osobně poznat Dominika Feriho z tak trošičku jiné stránky, než kterou prezentuje veřejnosti. A, no, vlastně si obrázek udělejte sami.

Šimon Věchet, 4.B

Zpravodaj z Anglie

Jak se učí Angličani

Navštěvovat anglickou školu je pro nás velká změna, ale věřím, že i skvělá zkušenost, za kterou jsme moc vděční. Poštěstilo se nám nahlédnout do jiného stylu vzdělávání a celkového školního systému a našli jsme hned několik rozdílů.

Ti, kdo četli Harryho Pottera, si jistě pamatují, že Škola čar a kouzel v Bradavicích se skládá ze čtyř kolejí. V naší škole Sawtry village academy jich máme šest. Angličané jim říkají „House“ a v každé z nich je více než 200 studentů.

Škola nám začíná v 8:45, kdy se sejdeme v „tutor form“, což je skupina asi o patnácti lidech různého věku ze stejné koleje s učitelem „tutor“ v čele. Ta je po celý rok stejná a zastává funkci naší „třídy“ s „třídním učitelem“. Do 9:00 se věnujeme různým formalitám. Tutor zjistí, kdo chybí, a zadá tyto informace do systému, se kterým pak pracují i učitelé v jednotlivých hodinách. Poté se studenti rozprchnou do hodin, každý podle svého rozvrhu. Ve vyučovacích hodinách jsou studenti stejného ročníku namíchaní z různých kolejí. Budovy školy se dělí podle zaměření na budovu věd, budovu umění, budovu jazyků atd.

Poslední dva roky na škole se nazývají „The Sixth form“, které jsou speciální tým, že studenti se v tomto období zaměří a vyberou si pouze tři předměty, které by chtěli studovat i v budoucnu na univerzitě. Těmto předmětům se věnují hluboce a důkladně a v rozvrhu mají volné hodiny, ve kterých je čas na samostudium a psaní dlouhých esejů.

Angličané a také další západní státy mají jiný přístup ke vzdělávání. V anglickém školství nejde tolik o to, vědět co nejvíce informací z co nejvíce oborů a předmětů, ale věnovat se něčemu, co si studenti vyberou a o co se opravdu zajímají. Mám teď na mysli The Sixth form, dva roky před univerzitou. Je to v podstatě přirovnatelné k našemu třetímu a čtvrtému, kdy my se zaměříme tak, že máme navíc k normálním předmětům ještě semináře.

Oni ale v posledních dvou letech studují pouze tři předměty (pouze ty semináře) a nemusí se hlouběji věnovat těm předmětům, o kterých ví, že je v budoucnu studovat nebudou a ze kterých mají znalosti z předešlých ročníků.

Studenti v Anglii jsou vychováni k celkově zodpovědnějšímu a samostatnějšímu přístupu ke vzdělání a neustále je jim připomínáno, že mají budoucnost ve svých rukou a záleží především na nich samotných, jak moc se budou snažit a pracovat. Uniformy jsou nepochybně jedním z faktorů vzbuzující pocit větší důležitosti školy a respektu k ní a učitelům. Nikdo si v hodinách nedovolí používat mobil, jíst či nedávat pozor a dělat něco jiného. Bylo by to prostě neslušné a trapné, protože se studenty v Sixth form je zacházeno jako s dospělými a dospělé chování se od nich taky očekává. V jistém smyslu na škole panuje jakási harmonie, neboť každý ví, proč tam je, co se od něj očekává a co může očekávat on.

S. F.

Kam s TiGy?

○ BARVÁM NEUTEČEŠ NIGHT

- **KDY:** 26. 8. 18:00 – 23:59

- **KDE:** Brno

- **CO:** Zábavný rodinný běh se svítivými barvami a světelnými efekty. Děti i dospělí, mladí i staří, jednotlivci, skupiny či rodiny s dětmi – zúčastnit se může opravdu každý! Stačí jedině, vyrazit na trasu dlouhou 5 km během či chůzí a nechat se přitom ve 4 barevných zónách zasypat barvami, které se na tobě pomocí UV světla fantasticky rozzáří.

○ ENGLISH WEEK

- **KDY:** 31. 7. – 4. 8.

- **KDE:** Gymnázium Tišnov

- **CO:** Křesťané z Tišnova pořádají anglický týdenní kemp pro mladé od 13 let. Lektori jsou rodilí mluvčí z USA.

○ TIŠNOV V POHYBU NO. 2

- **KDY:** 26. 6. – 30. 6.

- **KDE:** Tišnov

- **CO:** Na úspěšný loňský ročník je Festival od studentů nejen pro studenty prvorepublikovém stylu.

potřeba navázat!
se letos ponese v

Tyna

Tvůrčí koutek

Léto, léto, co je s tebou?
Že nepříjdeš ani dnes.
Venku je šeredně a prší...
Tam by nešel ani pes.

Proč nejdeš? To jsi snad usnulo cestou v tropech?
A zrovna když máš přijít k nám.
Máme to ale pech!

Chceme června konec!
Toužíme být bez školy!

No tak, nebud' sobec,
už nás zadky bolí.

Prázdniny, prázdniny, volno a čas,
o něčem takovém sní každý z nás.

No tak, jaro, dej si voraz,
však tě tu za rok máme zas.
Chceme teplo, slunce, klid.
Bez úkolů, školy být.

Pandora

Očima kočky – První jarní den

Dneska nastal den, který lidé označují jako první jarní den. Myslí si, že je to něco extra. Ve skutečnosti je to obyčejný den. Počasí se střídá, opeřenci vydávají skřeky, že to trhá uši, a když si s nimi chcete poměřit síly v naprosto vyrovnaném souboji, radši ulítnou na strom, krákají dál a dělají, jako by kočka po stromech lézt neuměla. Pes jako vždy poskakuje všude kolem, značkuje a slintá. Když už má všeho dost, objeví se čokl od sousedů, se kterým následně běhají podél plotu a zuřivě na sebe štěkají. Když je to přestane bavit, opakuje se to se psem od druhých sousedů a pak si jde konečně někam lehnout. To je čas pro mě, protože si můžu v klidu lehnout do rašící trávy a vyhřívat se. Tahle pohodička však moc dlouho netrvá, jelikož pes se vzbudí, prudce se rozběhne přímo proti mně, a než stihnu zareagovat, už mi stojí na ocase, olizuje mne a slintá do mého, ještě před chvílí honosného kožíšku. Když se mi konečně podaří utéct, vylezu na nedaleký strom, a zatímco on zběsile skáče kolem, já se čistím, abych navrátila svému drahocennému kožichu jeho původní vzhled a barvu. A pak se to celé opakuje dokola, až dokud nepřijdou lidská mláďata, která mě hladí a drbají na hlavě, což by bylo velice příjemné, pokud by je neměly ruce tak příšerně umatlané, ulepené a oslantané od psa. Pak se i s tím otravným psiskem seberou a jdou dovnitř do domu a já konečně můžu jít vystěhovat jeden párek myší, který se nedávno nastěhoval do našeho sklepa. Po této osvěžující svačince tedy nastal čas připravovat se na každovečerní boj o mou tlapku. To se všichni kocouři z blízkého okolí shromáždí u nás za domem a přinesou mi nějaký dar, aby obměkčili mé srdce. Pokud obstojí a přinesou přijatelný dárek, utkají se proti sobě v pěvecké soutěži. Výběr je velmi těžký, jelikož síly jsou velice vyrovnané, ale nějakým zázrakem, vždy, když vybereme vítěze, se ze tmy vynoří člověk s ostrým světlem v rukou a po mém vyvoleném hodí bačkorou, takže ho omráčí, a když se konečně probere, dá se na zběsilý úprk, a mě to vlastně ani nevadí, protože když jsem ho v tom světle viděla, zjistila jsem, že se k sobě vůbec nehodíme. A po tomto náročném dni si zalezu do kůlničky a oddám se spánku, protože zítra mě čeká stejně náročný den.

Vaše Kočka

A Place Somewhere In The Forest

I will tell you about a place
that's hardly visible from space,
there are many dark green trees
which hide this place with their leaves.

In the summer it could be
that the insect bothers me,
lots of ticks live there in growth
wanting my blood in their throat.

Jan Mačák, Sp

Rudolfovy rady

S Rudolfem do plavek

Rudolf a hubnutí se k sobě hodí asi jako TARDIS k hvězdné lodi Enterprise, a proto jistě uvítáte výtažek toho nejlepšího, co vám mohu poradit.

Jak tedy shodit na váze? Jde-li vám pouze o dobrý konec hororu, když čekáte, jaké číslo vám váha ukáže, určitě je namístě si nechat odoperovat nějaký z párových orgánů nebo kus jater. Jednoduše a bez námahy tak docílíte doslova za pár minut skvělých výsledků. Pokud toto není váš šálek čaje, vždy jsou tu univerzální metody využívající zdravou stravu a cvičení. Při hubnutí se osvědčila strava právnícká (která ovšem tělu dodá 100% potřebných látek – bez diskuse) spolu s cvičební metodou, kterou nazývám Horny rhino, spočívající v běhání za osobami druhého pohlaví po městě. Například si tedy vytipujete svůj cíl, doběhnete k němu, hned si vyberete cíl další atd. Toto rozechřívací kolo vás má připravit na druhou fázi cvičení, kterou je útěk před policií.

Spojme ale příjemné s užitečným. Máte rádi domácí škvarky? Milují je vaši blízcí? Proč tedy platit za liposukci, když si můžete doma pár přebytečných špiček nakrájet jak anglickou slaninu a vyškvařit si vlastní škvarky. Však co si člověk udělá sám, chutná nejlépe. Výjimečně může nastat problém v tom, že někdo není dostatečně velký masochista na domácí redukci tuků nožem, a tak existuje věc, která to udělá za vás. Je to zázračný elixír který sice trošku štípe na kůži, ale přidáte-li si ho do koupele, garantuji vám úbytek hmotnosti. Vylezete užší, než byste řekli. Tou zázračnou tekutinou je.... Kyselina solná! HCl vám po přidání do koupele zaručeně redukuje hmotnost a v plavkách budete vypadat nádherně. K sežrání! No... Nebo spíš jako by vás už někdo rozežral, ale mě osobně by to nevadilo.

Přeji vám mnoho úspěchů a doufám, že mi pošlete nějaké vaše fotky před a po. ;) Hlavně dámy a ve spodním prádle (nebo bez). Čistě ze studijních důvodů.

Váš Rudolf

Myšlenky studenta v dějepise

Z pravěku si pamatuji jenom to, že „za neolitické revoluce nebouchly žádný ohňostroje a rozhodně si nemyslete, že pračlověk jen tak došel domů: ‚Maminko, dnes vypukla neolitická revoluce, takže zítra už nejdu sbírat či lovit, ale půjdu obdělávat pole!‘ Pozor na to, jednalo se o mnohem dlouhodobější proces!“

Vážně právě rozebíráme politiku Amenhotepa IV., pozdějšího Achnatona, který založil město Achetaton, a to, jaký dopad měla jeho vláda na vývoj starověkého Egypta v období Nové říše?

Ze starověku si pamatuji jenom to, že je nemožné přesně určit, kdy skončil.

Výpisek z učebnice? Počkat, odkdy máme učebnice do dějepisu?!

Ze středověku si pamatuji jenom to... Aha, ze středověku si asi nepamatuju vůbec nic.

„... patent likvidující veškeré národní identity, který...“ Počkat, co říkal potom?! No nic, jdu s tím otravovat všechny lidi sedící kolem, aby pak taky nestíhali.

„Prosimtě, letopočty se neuč, to tam **určitě** nedá.“

Z raného novověku si pamatuji... Hm, to jsem asi chyběla.

Je hezké sledovat, jak se naše třída o přestávce před každým testem z dějepisu změní na sjezd akademiků, z nichž každý se snaží obhájit svůj vlastní výklad nějaké historické události.

... Jen je škoda, že v reálu to vypadá tak, že jeden akademik křičí na druhého: „Ale ty seš taky blbej! To byla bitva na Sommě, a ne Verdun, vole!“

Z první světové si pamatuji jen to, že německý císař se po válce uchýlil někam do Nizozemí, kde pak kácel stromy.

Tak fajn, v zápisu jsem dnes jen o pět minut pozadu. To není zas tak špatný.

Z druhé světové si pamatuji jenom to, že *Lída Baarová* je prý fakt strašnej film.

CAUTION

THIS IS SPARTA

... za Británií tam byl Lloyd George, pak tam byl francouzský premiér [Klemánsó]... No jo, jenže jak se to vlastně píše? Tak do toho testu napíšu něco mezi *Claemanceaue*, *Clamencoue* a *Clemanso* a třeba to projde.

G. a N.

Myšlenky studenta při přechodu

Kam máme jít?

Áááá... Světlo! Rozpouštím se!

Ježíši, tady je ale kosa!

Proč musí sněžit zrovna teď?!?

Proč jsem si nevzal/a bundu?

Sakra! Já nemám přezůvky!

Už na to kašlu, přezouvat se nebudu...

Jo! Konečně teplo!

Já mám hlad. Kdy jdeme na oběd?

Stíhám si ještě koupit kafe/čokoládu?

Zase je tu zácpa.... Tady je horší provoz než na D1!

Chtělo by to semaforey..... A eskalátory!

Ty schody jsou horší než Everest!

Proč my musíme chodit k učitelům a nepřijdou oni k nám?

***Bonus: Myšlenky u přechodu:**

Rychle, dokud tu nikdo není...

Hele! Žlutý auto!

Sakra, zase pozdě!

Ale no tááááák! Chodci mají přednost!

Zastavte už mi někdo!

Teď nebo nikdy!..... Ehm, radši nikdy.

Jo! Konečně slušný člověk.

Tak jo, šedá je láva a bílá je kámen. Jde se na to!

Přežil/a jsem! A teď hurá do školy....

Nuel a Kočka

Novodobá přísloví

Hráči: „Darované hře na grafiku nehleď!“

„Kdo nic nedělá, nic nezkazí.“

„Nesud' film podle trilleru.“

Fyzika: „Vzoreček, půl úspěchu.“

„Bez peněz do Martiny nelez!“

„Když učitel tahák nevidí, známku to nebolí.“

Zavislák: „Hlídá ho, jako mobil v kapse.“

„I učitel českého jazyka se někdy upíše.“

„Když se píše přepadovka, lítají pětky.“

Básníci: „Co na srdci, to na dveřích na klučičích záchodech v 2. patře.“

Lenoši: „Co můžeš udělat dnes, odlož na pozítří a prospi/prokal/propij celý víkend.“

„Čas všechny známky spraví.“

„Vyhráli jsme konzumačně!“

Horor: „Jedna dvě, Trojec jde. S mapou si jde pro tebe!“

J. Z.

Perličky

Veličková: „Vyčasuj mi sloveso jet.“

Student: „Jel, jede, pojede.“

Veličková: „A teď sloveso jít.“

Student: „Šel, jde, pojde.“

Student: *Prohlíží si v IVT na počítači fotky Miloše Zemana.*

Učitel: „Ove! Co to tam máš za obludu?!“

Urbánek: „Jestli budete hodní, tak vám pustím film. Když ne, tak maximálně plyn.“

Studenti: *Čtou legendu o sv. Václavu.*

Urbánek: „Nedívej se na mě, já nejsem legenda o svatém Václavovi.“

Student: „Ale Vy jste legenda.“

Urbánek: „To jsem. Ten chlapec se mi začíná líbit.“

Pezlarová: „Co se děje?“

Student: „Nic. Proč?“

Pezlarová: „Že se tak potutelně usmíváš...“

Student: „To je můj přirozený výraz.“

Pezlarová: „Aha, takže ty jsi potutelník obecný.“

Pezlarová: „Angličtina není čeština. Možná už si toho někteří z vás všimli.“

Zachoval: „Jak se říká té pipetě s bříškem?“ (nedělená)

Student: „Těhotná pipeta.“

Ondráčková: „Mrken Sie na to.“

Daňková: „Jestli chceš na záchod, tak tě zastřelím.“

Student: „Paní profesorko, proč je tam ten hashtag?“

Hošková: „Tam není žádná čtyřka, to je značka pro prostředí.“

Hort: „Dnes je doba internetová. Internet za nás dělá všechno, teda kromě dětí, zaplat' pánbůh.“

Havelka: „Švábi se páří zadečkama k sobě, takže žádná romantika jako líbačka a tak.“

Šafaříková: „Jak k tomu přijdou ti lidi ve vlaku, když někdo pod ten vlak skočí...“

Student: „No, v Číně je za to pokuta, když se zabijete vlakem.“

Hanus (*komentuje písemky*): „Někteří nevěděli vůbec nic a míchali to tam jak pejsek s kočičkou.“

Studenti: *Vylili pítí.*

Hanus: „Vy byste se měli co nejdřív oženit, jinak jste ztraceni.“

Hanus: „Jestli jste si málo vyhráli ve školce, tak můžete popadnou kyblíčky a zase se tam vrátit.“

Hošková: „Proč by to nemohl říct dobře? Nebraňte mu v jeho rozletu.“

Student: „My nechceme, aby nám uletěl.“

Hošková: „Víte, jak se japonsky řekne neplatič daní? Soriako.“

Hošková: „Zvuk může mít vysoký i hladový tón.“

Student: „Vy jste nebyla na obědě, že?“

Hošková: „Zkuste psát jako člověk.“

Student: „To píšu jako opice?“

Třída: „Jo.“

Hošková: „Copak jsem svatá? No, někdy mám pocit, že jo.“

Student: *Pokazí poznáváčku rostlin.*

Drlíková: „Z toho si nic nedělej. Můj manžel rozezná jen dvě květiny – chmel a vinnou révu.“

Student (*má zavázané oči*): „Pančelko, vy jste mě vyfotila, já blesk poznám.“

Dračková: „To ne já. To byl větříček.“

Student: „A na co píšeme?“

Dračková: „Jako vždycky. Na papír.“

Student: „... A pak se rozvedeme...“

Učitelka: „Hele, ještě jsi se neoženil, tak se nerozváděj, nebo ti najdu nevěstu a půjdu vám na svatbu. To uvidíš! Já toho sežeru za tři!“

Šafaříková: „Co by z vás mohlo být, když máte rozvinuté sociální citění?“

Student1: „Psycholog!“

Student2: „Psychiatr!“

Student3: „Psychopat!“

Veličková (*v rozlícení*): „Anež, ty jsi ale skot!“

Ondráčková (*komentuje narysovanou úlohu*): „Někdo to má hezky, někdo jako když prase ryje. Vy jste to prase, ale máte to správně.“

Kubát: „Dobrovolníci/nice?“

Student: „Nic.“

Hanus: „Co to máš v tom omluvňáku? Jak zaspal toho 1. 2.? Vždyť jsi chyběl 5. a 6. hodinu.“

Student: „Jáááj!“

Matula: „Co se stalo?“

Student: „Nechci to říkat nahlas.“

Matula: „Nechceš nahlas říct, že seš prostě v háji a nechápeš to?“

Student: „Ne, jen se mi ulomil nehet.“

Matula: „A já myslel, že řešíš hluboký existenciální problém.“

Matula: „To byl důvod ke zvolení...“

Student: „Cože, ke zhulení?“

Matula: „Kam, prosím vás Otu Pavla zavraždit? Ehm, zařadit?“

Hanus: „Doba se vyvíjí. Ze čtyř studentských drahocenností, kterými byly tuš, papír, štětec, kalamář, se dnes staly jen dvě drahocennosti vašich pokojů. Víte které? No, přece počítač a flaška rumu.“

Daňková: „Co by za školu zdarma daly děti v Africe?“

Student: „Nic.“

Daňková: „No, čti!“

Student: „My to nebudeme hörovat?“

Student (*čte*)

Daňková: „Kdybych si to sama nečetla, tak bych ti nerozuměla ani slovo. Asi neumím německy.“

Daňková: „Ty by ses měl dát na filozofa, když nad každým slovem u překladu tolik přemýšlíš.“

Student (*čte*)

Daňková: „Chápeš, že za tohle ti přece nemůžu dát čtverku?“

Student: „No, já si taky myslím, že je to na trojku.“

Student (*překládá*): „... veliký kulturní zážitek...“

Daňková: „No, ten já mám pokaždé, když vstoupím do této třídy.“

Student: „Co to je Schoggy?“

Daňková: „No, přece šokoláda.“

Daňková: „To tam mají podobné, jako když tady vynáší morénu.“

Student: „Das ist buchtičky s krémem.“

Daňková: „To je ten Tag, kdy slaví...“

Vašíčková: „Cílem Velikonoc je zmrskat děvčata, ne sebe.“

Daňková: „Ty se na mě musíš usmívat, protože já na tebe musím koukat. To vy koukáte jen na mě, i když i to je hrůza, ale já vás tu mám 15 lidí. Abys došel k maturitě, musíš se na mě usmívat.“

Student: „A stačí se jen usmívat?“

Havelka: „Je to prostě proto, že žralok je hovado a potřebuje toho sežrat hrozně moc.“

Havelka: „Žraloci se při námluvách koušou. Nevím proč, asi je to sexy.“

REDAKCE

Štěpi
T.
N.
G.
Tyna
Jitka
Terka
J. Z.
H.
Rudolf
N. B.
M. K.
S. F.
Nuel
Kočka
Pandora
Čmelák

DĚKUJEME ZA POMOC

Mgr. Petr Matula, Ph.D.
Mgr. Helena Zelinková